

ПЛАМЕНКО

СПОРТСКИ
ЖУРНАЛ

СЕЗОНА ШКОЛСКИХ ШАМПИОНА

Несвакидашња прича
из Лоџике

Историјски тријумф
домаћина

Рад ствара
гимнастичаре

#АНКЕТИРАЊЕ

УЧЕНИЦИ ОШ „ЂУРА ЈАКШИЋ” ИЗ ЂУПРИЈЕ ИМАЈУ РЕЦЕПТ ЗА УНАПРЕЂЕЊЕ ШКОЛСКОГ СПОРТА

БУДИ СВОЈ, СПОРТА СЕ НЕ БОЈ

Кoliko је важан спорт за развој деце то сви знамо. Али како би школски спорт могао да се унапреди? Како да га учинимо још бољим? Одговоре смо потражили међу нашим другарима, ученицима школе „Ђура Јакшић” из Ђуприје, а о овој важној теми разговарали смо и са нашом професорком физичког.

Урош, 1. разред:

Спорт је важан зато што је здрав за наш развој. Било би боље да имамо више кошера у дворишту, нове мрежице, као и нове боље лопте за фудбал, кошарку и остале спортове.

Мијат, 2. разред :

Спорт је важан да бисмо се развијали и да не бисмо само седели за компјутером. Било би боље када бисмо имали више часова физичког.

Лав, 3. разред:

Школски спорт је важан да би се деца играла у школи. Недостају бољи кошери, мрежа за одбојку, бољи голови и терен за тенис.

Огњен, 4. разред:

Спорт је важан због рекреације деце. Било би много успешније деце када би направили нове терене у школском дворишту, за разне спортове.

Јана, 3. разред:

Моје мишљење је да сваки пут за мали одмор деца у школи треба да раде вежбе за рамена, леђа и руке. Школски спорт би био бољи када би свако дете на физичком изабарало спорт који га забавља.

Ема, 6. разред:

Спорт у школи је важан да би се деца правилно развијала, јер не могу сви да се баве спортом у слободно време. Такође, то је боља варијанта од седења за компјутером по цели дан. Нашој школи недостаје нова сала за физичко, нова опрема и нови терени, а све би то утицало да деца постижу боље резултате.

Лука, 7. разред:

Спорт је важан за здравље и развој деце. Нашој школи недостају нови терени и лопте. И поред тога, ми постижемо одличне резултате на спортским такмичењима. Многа деца се баве спортом и ван школе.

Анастасија, 7. разред:

Школски спорт је важан јер подстиче такмичарски дух код деце. Такође, он мотивише децу да тренирају разне врсте спортова и да се такмиче индивидуално, али и за школу. Нама конкретно недостају бољи и разноврснији терени.

Димитрије, 7. разред:

Спорт у школи ти помаже у одржању кондиције, исто тако подстиче децу да се баве спортом и ван школе. Да би резултати екипа били бољи треба да постоје бољи терени и опрема.

Наставница физичког Марина Матић:

Пре свега школски спорт је важан за правилан психички и физички развој личности. Да би бољи свака школа треба да има основне услове за рад, физичку салу и опрему, првенствено за гимнастику и атлетику, јер су оне веома важне спортске дисциплине.

Ђаци репортери:

Ми можемо да додамо да је за школски спорт много важно да о успесима наших другара пишу ђаци репортери и тиме промовишу здрав начин живота и бављење физичким активностима. Све што радимо већ годинама као ђаци репортери потврђује наше мишљење да се о спорту треба и писати „договором о децијим успесима. На тај начин ми помажемо развоју школског спорта и врло смо поносни због тога.

ЗАКЉУЧАК: Из одговора наших другара лако је закључити да воле спорт и обожавају физичко. Школски спорт се сигурно може унапредити када би се деца и одрасли удружили, односно када би одрасли чули глас деце.

Радош Брзаковић 7/3
ОШ „Ђура Јакшић” Ђуприја

КАД СЕ ЂАЦИ И НАСТАВНИЦИ СЛОЖЕ

О важности школског спорта и могућностима за његово унапређивање ђаци репортери из школе „Божидар Димитријевић Козица” Брадарац разговарали су са наставником физичког васпитања Миланом Станковићем и ученицима наше школе. Најпре треба направити базу свести код родитеља и деце о значају спорта, а то започиње од самог почетка образовног циклуса, тј. од вртића, преко

основног образовања, средњег образовања итд. Наравно, за стварање једне оптималне атмосфере и добрих услова за рад веома је значајна и материјална подршка која се огледа у преданости школе спортским теренима, реквизитима и стручним кадром – рекао је наставник Милан. Слично размишљају и ученици, слажу се да је школски спорт вишеструко значајан за прави-

лан раст и развој. Иако наставници и ученици често имају различита мишљења, школски спорт је тема у којој се потпуно слажу. Сви су свесни да је од кључног значаја у одрастању деце и да обогаћује тело и дух.

Софија Мијатовић 7/2
Наталија Бранковић 7/2
ОШ „Божидар Димитријевић Козица” Брадарац

ИМПРЕСУМ

Уредник: Катарина Синђелић. Помоћник уредника: Сања Угрн. Сарадници: Марија Мијајловић Јовановић, Весна Станковић, Невена Вељковић, Неда Цвејић, Драгана Виденов, Светлана Мирчић Вукобрат, Виолета Милошевић, Драгана Дејановић Ковачевић, Гордана Славковић, Магдалена Рецовић, Соња Марковић Томић, Николета Његован, Александра Милошевић Јовановић, Сандра Папић, Снежана Савићевић, Весна Шормаз Јовановић, Јелена Ракић, Јелена Милосављевић, Драган Ђорђевић, Снежана Костић, Тијана Јоцић.

НЕСВАКИДАШЊА ПРИЧА УЧЕНИЦЕ ИЗ ЛОЊИКЕ КРАЈ АЛЕКСИНЦА

КАД СЕ УПОРНОСТ И РАД ИСПЛАТЕ

Нисам ђак репортер, али имам жељу да са вама поделим један необичан догађај. Ја сам Анђела Крстић, ученица седмог разреда. Испричаћу вам једну причу о скорашњем догађају у општини Алексинац. Ово је прича о девојцицама седмог и осмог разреда из основне школе „Аца Синадиновић“ из Лоћике.

Иначе школа има четири огранка - Лоћика, Грејач, Тесица и Кулина. Као и све остале школе позване смо да учествујемо на школском општинском такмичењу у одбојци. Позив смо схватиле озбиљно и тако су почеле наше припреме, за школско општинско првенство у одбојци.

Посто су наше школе удаљене једна од друге од пет до 15 километара, окупљање за неке тренинге није било могуће. Имали смо и отежавајућу околност да ни једна школа од ових четири нема физкултурну салу. Преко друштвених мрежа почеле смо припреме за предстојеће такмичење.

Иначе од девет девојчица које су биле у екипи, једино једна моја другарица и ја које смо тренирале одбојку у Нишу. Ротацију смо их учили преко фејса, опрему и изглед екипе договарале преко порука а акције сам смишљала у клубу.

Одбојкашице школе „Аца Синадиновић“ из Лоћике шампионке општине Алексинац

РОТАЦИЈУ
СМО ИХ УЧИЛИ
ПРЕКО ФЕЈСА,
ОПРЕМУ И
ИЗГЛЕД ЕКИПЕ
ДОГОВАРАЛЕ
ПРЕКО ПОРУКА
А АКЦИЈЕ САМ
СМИШЉАЛА
У КЛУПИ

Само две девојнице из екипе тренирају одбојку

пи. И тако су текле наше припреме за школско општинско првенство.

Дошао је дан због којег је и кренула сва ова наша акција. Кренуле смо из села аутобусом, једна по једна се укрцавала у аутобус Ниш - експреса који се обраћао на релацији Ниш - Алексинац. Како се аутобус кретао ка Алексинцу тако смо ми припреме привеле крају, једино смо ротацију утврдиле на трибинама спортске хале помоћу флашица за воду, да нас други не би провалили и задиркивали.

Конечно видела сам како се упорни тренинзи исплаћују.

Постале смо шампионке школског првенства

општине Алексинац. Схватила - и овако може када се хоће.

Кад немаш физкултурну салу, одбојкашку мрежу, терен за одбојку и одбојкашку лопту, а постанеш првак школског општинског првенства у одбојци. Сада ме само интересује како да се спремимо за наставак такмичења против неке од нишких школа, ако нас буду уопште обавестили кад требамо да играмо.

Интересује ме дали се и остале школе у Алексинцу, Нишу и осталим општинама тако спремале?!

Да ли ми имамо иста права као наши вршњаци или не?

ИАКО НЕМАЈУ ФИСКУЛТУРНУ САЛУ, УЧЕНИКЕ ОШ „НАТАЛИЈА НАНА НЕДЕЉКОВИЋ“ НИШТА НЕ СПРЕЧАВА ДА РАДЕ ФИЗИЧКО

САМО НЕК ЈЕ КИША ОКО КРАГУЈЕВЦА

У 21. веку, интернет ери, времену модерне технологије, наша школа нема физкултурну салу. Међутим то није омело наставнике физичког васпитања да мотивишу своје ученике. Немамо вратило, разбој, конопца, нити друга помоћна средства, али имамо бројне медаље и признања, добру вољу, елан, занимљиве идеје. Много је лакше када нам временске прилике иду на руку. Не смета нам тмуран дан, магла ни хладноћа. Важно је само да нема кише, јер смо онда усмерени на хол школе, где радимо вежбе обликовања, или учионицу, где играмо стони тенис, или прескачемо мали козлић, једини који нам је доступан.

Да се може волети физичко, уживати у свежем ваздуху и развијати

Не смета им ни хладноћа

заједништво, показују и слике које су пред вама. Ускраћени смо за салу, али смо добили могућност да оживимо једно, можда заборављено време, време дечје граје, слободне, безбрижности. Наставникова пиштаљка значи да треба да се постројимо у врсту. Меримо брзину на 100 метара, свима нам је оријентир стара шљива на ливади поред школе. Идемо да ухватимо свој тренутак и забележимо једну успомену. Надамо се да смо вам дочарали атмосферу са наших часова, или бар њен део.

Марко Радојичић
Илија Перовић
ОШ „Наталија Нана
Недељковић“, Крагујевац

#ШАМПИОНИ

ВИШЕ ОД 800 ЂАКА НА ШКОЛСКОМ ДРЖАВНОМ ПРВЕНСТВУ У ЏУДОУ

ЏУДОКЕ ОСВОЈИЛЕ КИКИНДУ

Кикинда је недавно понела титулу престонице џудоа. Након што су прошли школска, општинска и окружна такмичења, више од 800 ученика основних и средњих школа из свих делова земље окупило се у Кикинди на Републичком школском првенству. Сви су имали зацртане високе циљеве - освајање златне медаље. Напетост и жеља за победом су у потпуности преплавили Спортски центар „Језеро“ тог 21. марта.

Пре него што су заузели борилиште, џудоке су заједно са организаторима поздравили руко-

меташице школе „Милош Црњански“ које су на Државном првенству освојиле треће место. Град Кикинда је одлучио да их награди, што заједно са овим такмичењем говори о третману школског спорта у овом делу Србије.

Најбољи џудисти Србије такмичили су се у пет категорија: први-други, трећи-четврти, пети-шести, седми-осми разреди основне школе и категорија средњошколаца. Сви су покушали да дају све од себе да победе противнике и дођу до жељене медаље. Већина је меч завршила у сузама, разо-

чарана што је наишла на бољег или срећна због победе.

Присутни су имали прилику да упознају и поразговарају са стручњаком из Француске, бившим европским шампионом Јоиком Корвалом.

Наш град је још једном доказао да је добар домаћин, а велики број присутне деце да џудо има своју будућност.

**Вук Шербула 8/1
ОШ „Свети Сава” Кикинда**

У ПАРАЋИНУ ОДРЖАНО ШКОЛСКО ДРЖАВНО ПРВЕНСТВО У КОШАРЦИ

ИСТОРИЈСКИ ДАН ЗА ДОМАЋИНА

Школско државно првенство у кошарци за ученике основних и средњих школа одржано је од 19. до 23. марта. Домаћин такмичења био је град Параћин. Све утакмице су одигране у две хале Спортско рекреативног центра „7 јули“ док су учесници били смештени у хотелу Петрус. Организација је била јако добра што су потврдили учесници такмичења тако да се у том смислу Параћин показао као добар домаћин, отворен и поуздан у сваком смислу.

Из свих крајева Србије пристигли су такмичари са својим наставницима у жељи да се боре за титулу државног првака.

Први пут у историји школског спорта који у Параћину има дугу традицију чак три екипе су кроз систем такмичења избориле учешће на Државном првенству. Представнице Параћина и Поморавског округа, кошаркашице из ОШ „Стеван Јаковљевић“ у укупном пласману освојиле су одлично треће место победивши екипу ОШ „Милан Муњош“ из Уба резултатом 34:18. О овом великом успеху разговарали смо са наставником физичког васпитања Снежаном Марјановић.

Колико дуго се градио успех као што је учешће на Државном првенству?

- Годинама смо градили овај успех. Упорност и истрајност је кључ свега као и љубав према кошарци, нарочито, у периоду у коме су оне сада. Наша екипа је углавном састављена од девојчица које су седми разред, фалило је искуство у неким битним тренуцима да резултат који је феноменалан буде још бољи. Очекујемо да следеће године буду зрелије, искусније и да се окитимо титулом државног првака.

Колико је значила подршка са трибина и то што се играло на домаћем терену?

- Публика на домаћем терену је увек шести играч. Било је задовољство играти пред домаћим навијачима.

Девојчице из ОШ „Светозар Марковић“ из Титела освојиле су прво место победивши са пола коша разлике екипу ОШ „Живадин Апостоловић“ из Трстеника. Од четвртог до осмог места пласирале су се екипе из Уба, Вр-

КОШАРКАШИ ЕКОНОМСКЕ ШКОЛЕ ИЗ ЧАЧКА И КОШАРКАШИЦЕ ГИМНАЗИЈЕ ПАРАЋИН ШАМПИОНИ У КОНКУРЕНЦИЈИ ОМЛАДИНАЦА, ДЕВОЈЧИЦЕ ИЗ ОШ „СВЕТОЗАР МАРКОВИЋ“ ТИТЕЛ И ДЕЧАЦИ ИЗ ОШ „БРАНКО ЂОПИЋ“ БЕОГРАД НАЈБОЉИ МЕЂУ ПИОНИРИМА

баса, Пријепоља, Лесковца и Косовске Митровице. Победник Државног првенства у кошарци у пионирској конкуренцији су дечаки из ОШ „Бранко Ђопић“ из Београда. Они су са 48:44 победили вршњаке из ОШ „Жарко Зрењанин“ из Апатина. Треће место освојили су ученици ОШ „Браћа Јерковић“ из Београда. Екипе из Краљева, Куршумлије, Лепосавића и Врања задовољиле су се пласманом од четвртог до осмог места. Екипа ОШ „Мом-

чило Поповић“ из Параћина освојила је шесто место.

Што се нас из Параћина тиче 22. март 2018. године остаће златним словима исписан у историји школског спорта нашег града као дан кад су кошаркашице параћинске Гимназије освојиле Државно првенство у кошарци у конкуренцији омладинки. Оне су у финалу победиле екипу Гимназије „Бранко Радичевић“ из Старе Пазове резултатом 56:43. На полувремену је било 26:24 за екипу из Параћина. Капитен Ања Радонић је рекла после утакмице да је жеља за победом била изузетно јака јер се до сада

ниједна екипа параћинске Гимназије није пласирала овако високо.

Треће место освојила је Гимназија „Јован Јовановић Змај“ из Новог Сада која је савладала Гимназију „Светозар Марковић“ из Ниша са 46:42. Победник Државног првенства у кошарци у конкуренцији омладинаца је Економска школа из Чачка. Они су у финалној утакмици победили екипу из Суботице. Треће место заузела је Спортска гимназија из Београда а после следе екипе из Ниша, Смедеревске паланке, Лесковца, Београда и Косовске Митровице. Свака утакмица је испраћена позитивном енергијом и расположењем. Параћинци су јако поносни на своје мале суграђане који су мали само по годинама, а велики у игри и наградама. Овај догађај нам говори да ништа није невероватно и немогуће и да мали град може да парира јакој конкуренцији, само ако има велике играче тј. Велике-мале људе који су спремни да за себе као и за свој град дају само најбоље.

Ђаци репортери ОШ „Бранко Крсмановић“ Сикирица

У ПОЖАРЕВАЧКОЈ ГИМНАЗИЈИ ПОСТОЈИ КОДЕКС ПОНАШАЊА НА ТЕРЕНУ

НАШИ КОШАРКАШИ СУ ДРУГАЧИЈИ ОД ДРУГИХ

Пожаревачка гимназија, осим што је институција образовања и заговорник демократског духа, не изостаје и у неговању спортских дешавања у школи. Наши ученици спортисти осим што вредно тренирају уче се и фер-плеју, и то су доказали осмисливши Кодекс понашања на терену који се преноси са генерације на генерацију.

У нашој школи постоји традиција „Новогодишњег турнира“ који се одвија сваке године пред зимске празнике. Пре две године обележен је велики јубилеј одржавања кошаркашког турнира који траје већ пуних 50 година. Иницијатор овог турнира пре 52 године био је професор историје Владимир Шукљевић. На овом турниру учествују само ученици гимназије. Наравно, наши ученици увек жуде за нечим вишим и зато сваке године постоји тим ученика који заједно са професором физичког васпитања наступа на међуградском кошаркашком такмичењу свих средњих школа.

Као и сваке године у Пожаревцу се одржава градско такмичење у кошарци, како основних тако и средњих школа. У конкуренцији ученика средњих школа градско такмичење одржано је у сали Економско-

трговинске школе. У овим ватреним мечевима учешће су узеле све средње школе у мушкој конкуренцији, док је код девојака учешће пријавила само

Пожаревачка гимназија и директно се пласирала на окружно такмичење. На овом такмичењу поред Пожаревачке гимназије учествовале су: Економско-трговинска школа, ТШ „Никола Тесла“, Медицинска школа, Политехничка школа и Пољопривредна школа.

Одиграно је пет утакмица. У први сусрет ушли су наши момци и са лакоћом издејствовали победу над Пољопривредном школом резултатом 68:29. Другу утакмицу одиграле су Медицинска и Економско-трговин-

ска школа која је завршена резултатом 39:33. Одигране су још две утакмице. Пожаревачка гимназија против Техничке школе где су се наши момци пласирали у финале. У финале је ушла и Политехничка школа која је полуфиналну утакмицу одиграла са Економско-трговинском школом чији је исход био 46:32.

Неизвесност финалне утакмице била је већа и због веома оштре игре финалиста, али упркос томе на крају је Пожаревачка гимназија извојевала убедљиву победу резултатом 52:35. Утакмица је била праћена пуном трибином ученика и професора који су поносно навијали. Након наше победе уследио је громогласан аплауз и ишчекивани пролазак на регионално такмичење. Цела сала била је пуна гимназијалаца који су нестрпљиво чекали победу, наравно, они нас нису разочарали, испунивши наша очекивања.

У склопу овог такмичења организовано је и такмичење баскет три на три, у којем су учествовале све средње школе у мушкој конкуренцији. Наша гимназија била је најуспешнија. Професор физичког васпитања Кристијан Марковић предводио је нашу екипу.

Ово је једно прелепо искуство и требало би да се организује више оваквих манифестација како би се промивисали здрав живот, рекреација и спорт, тимски дух, а самим тим и одржало дружење ученика из различитих школа. Момци нашег тима су постигли изванредне резултате током ових спортских догађаја и учинили школу поносом. Искрено се надам да ћу бити неко ко ће их и у будућности стално пратити и белажити њихове успехе на наредним такмичењима уз дивне фотографије и занимљиве извештаје.

Јаковљевић Јелена
Пожаревачка Гимназија

ЂАЦИ РЕПОРТЕРИ ИЗ ОШ „ИВО АНДРИЋ“ ПРЕДСТАВЉАЈУ НАЈБОЉЕ СПОРТИСТЕ СВОЈЕ ШКОЛЕ

ИРИНА, ТАЊА И ПЕТАР РАСТУ У ВОДИ

Први пут у новинарској секцији ОШ „Иво Андрић“ придружили су нам се другари из 2/1 који су направили интервју са својом другарицом. Исти мотив водио је и новинарке које су интервјуисале свог друга из 5/4. Желели су што боље да их упознају јер су они тако мали, а освајачи великих награда и медаља. О коме је реч прочитајте и сами.

Наша другарица Ирина Зарић 2/1 са четири године почела је да плива и већ пет година успешно се бави овим спортом. Први пут је учествовала у такмичењу „Мала лига“ 2016. године и од тада ређа само успехе. Освојила је девет златних, две сребрне и три бронзане медаље. То је укупно 14 медаља, а каријера је тек пред њом. Каже за њих да су јој све драге јер се за сваку много трудила. Није лако доћи до Републичког такмичења, али она јесте и због тога смо сви поносни на њу. Такмичи се у разним дисциплинама као што су леђно и краул, а најомиљенија јој је прсно. Тренира пет пута недељно у Пливачком клубу „Плави талас“ и није јој нимало лако. Тешко је ускладити школске обавезе и тренинге, а каже да уз пуно труда стиже све. Имала је од кога да наследи љубав према пливању јер јој се мама, тата и брат баве овим спортом, а узор јој је тренер Димитрије.

Животна жеља јој је да буде прва на Олимпијади и да буде славна пливачица када порасте. Ми јој од срца желимо да настави редовно да тренира, осваја медаље и жеља ће јој се сигурно остварити. Бићемо увек уз њу и бодрићемо је да оствари свој циљ.

Писали смо раније у школском часопису „Аска“ о Тањи Поповић 7/3 и њеним успесима у пливању. Подједнако добар и успешан је и њен брат Петар Поповић из 5/4. Он плива од своје друге године у Пливачком клубу „Плави талас“. Пошто су сестра и он заједно одрасли „у води“, једно другом су велика подршка, а ту су и родитељи и другари који га бодре и радују се сваком његовом успеху. И он је освајач награде на Републичком такмичењу, на коју је веома поносан, али му је омиљени први пехар који је освојио са 10 година. Редовно иде на тренинге, шест пута недељно по два сата. Трудно се да усклади тренинге и школу и одличан је ученик. Знамо да га многи наставници хвале јер поред свих обавеза успева да буде добар и у школи. У слободно време воли да се дружи, игра игрице, путује и ужива са својом куцом и хрчком. Поручио је својим вршњацима да свако од њих треба да се бави неким спортом који је добар за наше тело и ум и да никада не одустаје. Воли што је успешан и настојаће да буде још бољи, а ми му желимо да достигне и престижне Мајкла Фелпса, који му је узор у пливању.

Луција Младеновић 2/1
Уна Вујадиновић 2/1
Вук Петров 2/1
Ирена Ивић 5/5
Лана Ероп 5/5
ОШ „Иво Андрић“ Београд

ОСНОВНЕ ШКОЛЕ „ЈОВАН ЦВИЈИЋ“ И „БОЖИДАР ДИМИТРИЈЕВИЋ КОЗИЦА“ ИМАЈУ И ЖЕНСКУ И МУШКУ ФУДБАЛСКУ СЕКЦИЈУ

ФУДБАЛЕРКЕ ИЗ КОСТОЛЦА И БРАДАРЦА ЗА НАЈБОЉЕ У ОПШТИНИ

Спортска хала у Пожаревцу и ове године имала је прилику да угости фудбалере и фудбалерке из своје општине. Такмичење у малом фудбалу за ученике основних школа одржано је у последњој недељи марта.

ОШ „Јован Цвијић“ из Костолаца је, традиционално, повела и дечаке и девојчице. Мушка екипа, коју је тренирао наставник физичког васпитања, Милош Николић, борила се али није успела да се пласира за окружно такмичење. Наиме, Костолчани су играли против Пожаревљана, ОШ „Вук Караџић“ у првом колу. Утакмица је обележило много трчања и није се могло открити ко води игру, што доказује и изједначени резултат после одиграна два полувремена, 1:1.

Ипак, ту није био крај, изведени су и пенали, и екипа из Пожаревца победила је екипу из Костолаца 3:1.

Женска екипа ОШ „Јован Цвијић“, коју је предводио наставник физичког васпитања Јован Павловић, остварила је боље резултате. Њихов противник била је школа из Брадарца, „Божидар Димитријевић Козица“. Утакмица је почела вођством екипе из Костолаца, голом из корнера, који је и одредио даљи ток игре. Након тог гола почели су да се нижу голови у корист Костолчанки, други и трећи, а онда се екипа из Брадарца повратила и дала два гола. На крају је резултат био 4:2 за ОШ „Јован Цвијић“.

Нашу школу, ОШ „Божидар Димитријевић Козица“ Брадарца, предста-

вљале су мушка и женска екипа. Селекције нису имале адекватне услове за тренинг јер наша школа не поседује физкултурну салу, па су се припреме одвијале на спортском терену у школском дворшћу када су то временски услови дозвољавали. Упркос томе, обе екипе су се трудили да представе школу на што бољи начин. Атмосфера на турниру је била изванредна, фер и коректна. Све школе су имале своје навijaче који су бодрили своје тимове и показале прави спортски дух. Мушка екипа поражена је на самом старту турнира од екипе ОШ „Краљ Александар I“ из Пожаревца. Женска екипа постигла је велики успех. Девојке су се пласирале у финале победивши секцију из ОШ „Вук Караџић“ резул-

том 6:2. Током те утакмице, истакла се Дарија која је дала први гол у шестом минуту, а такође је и била најуспешнији голгетер нашег тима са укупно три постигнута гола, док су Анђелија и Магдалена постигле по један, а Марија Ивановић два поготка. У финалу противнице су им биле селекција ОШ „Јован Цвијић“ из Костолаца. Иако су у финалу поражене и тако се пласирале на друго место, девојчице су показале тимски рад, велики труд и посвећеност.

Софија Мијатовић 7/2
Наталија Бранковић 7/2
ОШ „Божидар Димитријевић Козица“ Брадарца
Дуња Вулић 7/3
ОШ „Јован Цвијић“ Костолац

#ЂАЦИОДГУМЕ

НА ШКОЛСКОМ ДРЖАВНОМ ПРВЕНСТВУ У ПИРОТУ ТАКМИЧИЛИ СЕ НАЈБ

РАД СТВАРА

Ухали спортова „Keј” у Пироту крајем марта одржано је школско републичко такмичење у гимнастици. На такмичењу су учествовали најбољи гимнастичари Србије из основних и средњих школа, у категоријама од најмлађих пионира и пионирки до омладинаца и омладинки (од првог разреда основне школе до четвртог разреда средње школе). Првог дана такмичили су се дечаци, а наредног девојчице.

Као ђаци репортери пратиле смо други дан такмичења, када је учествовало преко 50 школа из читаве земље. Загревање је почело у десет часова, а такмичење у 11. Прво су са такмичењем кренуле најмлађе пионирке, које су се такмичиле на све четири справе. У сваком извођењу могао се приметити ентузијазам и огроман труд који је уложен у припремање ових девојчица, чији би покрети за-

дивили свакога, разумео се он у гимнастику или не. Било је фантастичних скокова у вис на прескоку, вежби равнотеже на греди, симпатичних кореографија на партеру и спретности на двовисинском разбоју. Иако делују као да су неустрашиве, мале гимнастичарке су ипак имале трему. За сваку од њих постоје справе на којима све иде без проблема и справе на којима вежбају више да би постигле добре резултате. Иако је за судије одабир најбољих представљао тежак задатак, убрзо су објављени резултати. Екипно 1. место заузеле су девојчице из ОШ „Бранко Радичевић” Неготин, 2. место ОШ „Кизур Иштван” из Суботице и 3. место ОШ „Уједињене нације” из Београда. У вишебоју је прво место освојила Тара Дракулић из ОШ „С.М. Тоza” из Новог Сада, друго место Тара Стефановић из ОШ „Бора Станковић” из Београда, док је за доделу медаље за треће место дошло до грешке, па

је уместо Јоване Јовичић из ОШ „Никола Тесла” из Бачког Брестовца на победничко постоље стала ученица наше школе, ОШ „Јован Цвијић” из Костолца, Ања Живановић, због чега су се организатори и судије извинили и обема девојчицама дали заслужене медаље.

Такмичење се након проглашења наставило по плану, без веће паузе. Следеће су наступале млађе пионирке, односно ученице 5. и 6. разреда. Овде је публика могла да ужива у извођењу још компликованијих и захтевнијих вежби наших гимнастичарки, већ мало искуснијих од малих такмичарки из прве категорије. Наступи су се доста разликовали од једне девојчице до друге, али без сумње можемо рећи да се свака од њих са разлогом налазила на највишем нивоу такмичења. Са великом сигурношћу прорачунат је сваки скок и сваки корак, али се у свакој

такмичарки видела и разиграност духа. Скакутало се са једне справе на другу, а салу је испунио весели жамор посматрача, од којих нико није остао равнодушан. После напорних вежби и завршеног још једног дела такмичења, поново је дошао ред на судије да прогласе најбоље међу најбољима. Екипно прво место освојила је екипа ОШ „8. септембар” из Пирота, друго место ОШ „Бановић Страхинија” Београд, а треће место заузеле је ОШ „Љуба Ненадовић”, такође из Београда. Појединачно је прва била Жофија Забош из ОШ „Стеван Сремац” Сента, друга Милица Голубовић из ОШ „8. септембар” Пирот, а треће место освојила је Милана Тркуља из ОШ „Душан Јерковић” из Руме.

После овог проглашења дошла је на ред следећа категорија – старије пионирке, тј. ученице 7. и 8. разреда. У овој категорији је разиграност била видно мања и такмичарке пуно

БРОНЗА ЗА ЧОКОТ

Републичко такмичење у спортској гимнастици ове школске године одржано је 27. марта у Пироту. Нишавски округ у категорији дечаци 7. и 8. разред представљали су ученици ОШ „Десанка Максимовић” из Чокота Петар Недељковић, Давид Петровић и Михајло Сибиновић који су освојили бронзану медаљу. Наша наставница, Биљана Живковић дуги низ година води гимнастичку секцију у нашој школи.

Јако сам поносна јер сам имала част

да заједно са својим ученицима представљам град Ниш и нишавски округ. Рад и труд су се исплатили и задовољна сам освојеном бронзаном медаљом – рекао је наставница Биљана. Наши другари Петар, Давид и Михајло рекли су да медаље нису очекивали али сада имају додатну мотивацију да још вредније тренирају како би следеће године дошли до златног одличја.

Андрејана Илић 6/5
Милица Крстев 6/5

ОШ „Десанка Максимовић” Чокот

ОЉИ ГИМНАСТИЧАРИ И ГИМНАСТИЧАРКЕ

ШАМПИОНЕ

озбиљније, али такмичарски дух се могао готово окусити. Све гимнастичарке у овој категорији биле су изванредне и већина њих се такмичила сада већ дужи низ година, па није ни чудо што је свака екипа стремилa ка што бољем успеху и тако озбиљно схватила конкуренцију и само такмичење. Покрети су били оштри, али и исхитрени, згрченији него у претходне две категорије, а и трема је била озбиљнији непријатељ ових девојчица. Посматрати њихова извођења одузимало је дах. Судије су за најуспешније у овој категорији прогласиле екипу ОШ „Никола Вукићевић“ Сомбор, друге су биле гимнастичарке ОШ „Милош Црњански“ из Новог Сада а треће место освојила је екипа ОШ „Јован Цвијић“ из Костолаца. Појединачно је 1. место освојила Марина Бурмуџија из ОШ „Б.П. Пинки“ из Сремске Митровице, затим 2. место Милица Савић из ОШ „Никола Те-

сла“ из Београда, док је 3. место заузела Марија Миланко из ОШ „Милош Црњански“ Нови Сад.

Након поделе медаља, на борилишту су се нашле омладинке. Ову категорију смо на жалост најмање пропратиле јер се из нашег округа нико није пласирао на републичко такмичење и било је време за повратак кући. Међутим, чак и првих пар наступа оставило је на нас јак утисак. Како су ово најстарије такмичарке, логично је да имају и највише искуства. Извођење средњошколски окарактерисала је готово савршена усаглашеност покрета и музике на партеру, а могла се приметити и самоувереност и недостатак страха и треме. Иако нисмо виделе велики део борбе најбољих ове категорије за победничко постолоње, сазнале смо резултате: 1. место заузела је екипа гимназије „Ј.Ј. Змај“ из Новог Сада, 2. место екипа СМШ „Др Ру-

жица Рип“ из Сомбора, а 3. место екипа Шабачке гимназије. Појединачно је прво место освојила Кристина Живадиновић из гимназије „9. мај“ Ниш, друго место Анђела Бурђевић из гимназије „Ј.Ј. Змај“ Нови Сад и треће место Нађа Панић из Економске школе Пирот.

Свим такмичаркама и наставницима желимо да честитамо на оствареном успеху, као и на томе што показују колико је труд важан фактор у постизању успеха и колико је спорт битан за здравље и правилно развијање свих нас. Драго нам је да је такмичење имало велики одзив, као и огроман број посматрача, заљубљеника у спорт, који су такође присуствовали и заједно са осталима обележили овај диван догађај, који окупуља децу и људе свих узраста.

**Ања Рецовић
Вукосава Минић
ОШ „Јован Цвијић“ Костолац**

ТРЕНИНГ У ХОЛУ

Хол наше школе никада није празан. Током одмора, у колони, једно иза другог чекамо наставника. Док се остали наставници распореде по учионицама, договоримо се са наставником шта ћемо радити и припремимо шта треба. За час наместимо струњаће, поставимо козлић, распоредимо греде. Онда креће акција-рад, ред, дисциплина, али и уживање. Предани смо и посвећени. Навијамо, аплаудирамо, али тихо, одмерено. У свим околним учионицама трају часови и то поштујемо. Извештили смо се, не сметато никоме, а радимо пуном паром. Понекад имамо и публику-секретара, директорку, родитељи који су дошли да оправдају часове, наставнике који имају паузу. Застану и ученици који су пошли по креду или да оперу сунђер.

**Сара Миленковић, Алекса Миладиновић
ОШ „Наталија Нана Недељковић“ Крагујевац**

ШАМПИОНИ ИЗ КОСТОЛЦА

Гимнастичари ОШ „Јован Цвијић“ из Костолаца годинама су најуспешнији спортисти Браничевског округа и шире. Међу тим изванредним гимнастичарима су и Душан Тодоровић и Матеја Кошарић, ученици петог разреда, који су заједно са својим другом Иваном освојили прво место на школском Државном првенству у Пироту.

На којој сте справи најбољи, а која је натежа?

Душан: Такмичио сам се на четири справе од којих су две биле обавезне. То су партер и прескок, а одабрао сам коња и кругове у слободном избору. Најбољи резултат постигао сам на прескоку.

Матеја: Најтежа справа ми је партер јер захтева прецизности пуноснаге у извођењу вежбе.

Да ли је била велика конкуренција у вашој категорији?

Душан: Моја категорија је млађи пионири узраста од петог до шестог разреда. Конкуренција је била јака јер се такмичило око десетак екипа. Највише смо се плашили пиротских гимнастичара јер су веома јаки, а нису ни дуго путовали до спортске дворане.

Колико сте се спремали за такмичење?

Матеја: Спремали смо се недељу дана за ово такмичење, али ми се заправо свакодневно спремамо и редовно напорно тренирамо.

Има ли одмора за гимнастичаре после великих такмичења?

Душан: Не, јер после школских иду клупска такмичења. Такмичења из гимнастике има пуно и не престаје се са припремама. Из наше школе златну медаљу на државном првенству понео је и Јован Тодоровић, ученик трећег разреда и члан гимнастичке секције. Гимнастику тренира од треће године у СО „Партизан“. Учествовао је на бројним такмичењима и освојио око четрдесет медаља и два пехара. У Пироту је освојио екипно прво место: „Осећај је био невероватан, имао сам трему као и увек кад је проглашење“, рекао је Јован.

**Младен Спасић 5/2
Марија Копривица 5/5
Душан Тодоровић 5/6
ОШ „Јован Цвијић“ Костолац**

#УЗОРИ

КЉУЧ ЈЕ У ЖРТВОВАЊУ ЗА ЦИЉ

НЕБОЈША ЛАЗУКИЋ ЈЕ НАЈБОЉИ
СПОРТИСТА СШ „22. ОКТОБАР” У ЖАБЉУ

Небојша Лазукић је ученик средње школе „22. октобар” у Жабљу и активни спортиста посвећен кошарци. Наша школска новинарка Лана Ђукић разговарала је са њим о томе како изгледа живот једног ученика и спортисте. Било нам је занимљиво да га чујемо поготово када знамо да је у питању матурант гимназије.

Како би описао себе у пар реченица?

- Себе доживљавам као веома вредну особу, брзног пријатеља, доброг ученика.

Како се постаје успешан спортиста?

- Успешан спортиста се постаје уз пуно одрицања, али и много рада. Човек мора да се жртвује и да буде спреман да све за своје циљеве.

Како спорт утиче на твој начин живота?

- Тренинзи су централни и најважнији део сваког дана. Због оваквог начина живота школски и друштвени живот трпи у великој мери. Време за учење налазим једино док сам у аутобусу на путу за школу или на тренинг. Баланс постижем добром организацијом, али се дешава и то да организација не успе увек. Узевши све у обзир, успевам да се организујем и будем успешан у свим својим активностима.

ЗБОГ ОВАКВОГ НАЧИНА ЖИВОТА ШКОЛСКИ И ДРУШТВЕНИ ЖИВОТ ТРПИ У ВЕЛИКОЈ МЕРИ

Зашто си се определио баш за кошарку?

- За кошарку сам се определио сасвим случајно, јер су сви моји другови тренирали па сам и ја кренуо тим путем. Почео сам када сам имао десет година, и тренирам све до сада. Породица ми је увек била велика подршка.

Шта је био преломни тренутак у твојој досадашњој каријери?

- Преломни тренутак у мојој каријери био је када сам са репрезентацијом града Новог Сада отишао у Будимпешту. На том регионалном турниру као екипа освојили смо прво место, а ја као играч сам добио почаст најбољег играча турнира (МВП) и изабран сам за члана прве петорке турнира као и за Ол стар турнира, а непосредно по повратку кући ми је уручена награда за спортисту године општине Жабаљ, што је за мене био додатни мотив за још већи рад и одрицања, зарад успеха.

Који су твоји спортски циљеви?

- Желео бих једног дана да заиграм у НБА лиги, али сам такође и са обе ноге на земљи и свестан сам да је за то потребно много више рада.

Како се слажеш са саиграчима?

- Однос са саиграчима делим на приватни и професионални однос. На терену мора да се зна ко је

ЛИЧНА КАРТА

Рођен: 1999. године

Висина: 201 цм

Тежина: 95 кг

Позиција: крило

Клуб:

КК „Пролетер Зрењанин”

Највећи број поена

на утакмици: 42

Највећи успех / успеси:

Прво место на регионалном

турниру у Будимпешти,

МВП тог турнира

Кошаркашки узор: нема

лидер и да се поштује хијерархија, а ван терена то се све заборавља и сјајни смо другари.

Колико времена недељно посвећујеш тренинзима?

- Око 20 часова недељно, без утакмица.

Колико одрицања стоји иза твог успеха?

- За сваког спортисту је неопходно да се у сваком сегменту свог живота нечега одрекне како би био успешан.

Да ли још увек имаш трему пред утакмице?

- Треме нема, али је адреналин присутан све до изласка на терен.

Да ли ти је битнији друштвени живот, школа или спорт?

- Када сам био млађи, првенство су имали друштвени живот и спорт, али како сам старији, већи значај придајем школи и даљем образовању.

Шта је твој сан?

- Мој сан је да оставим траг у овом спорту након своје каријере.

Како видиш себе за десет, а како за 20 година?

- За десет година себе видим као једну врло зрелу особу у сваком смислу, и тада бих се бавио кошарком професионално, али за 20 година бих већ морао да се пронађем на неком другом пољу.

Савет за почетнике?

- Без обзира на све факторе, битно је никада не одустати.

Твој мото?

- Сваки шампион је некада био само такмичар који је одбио да одустане.

Лана Ђукић
СШ „22. октобар” Жабаљ

У ГИМНАЗИЈУ СМЕДЕРЕВО ИДЕ ШАМПИОНКА ДРЖАВЕ У ЏИЈА-ЏИЦУ

АЛЕКСАНДРА ЖЕЛИ МЕДАЉУ У ШКОЛСКОМ СПОРТУ

Ове године Првенство Србије у џију-џицу одржано је у Каћу. Том приликом је наша ученица друге године, Александра Савић, по други пут постала првак државе.

Да ли си и раније учествовала на државним првенствима и другим такмичењима?

- Јесам, ово ми је друго првенство и уједно четврто такмичење.

Какве резултате си до сада постизала?

- Свако такмичење на које сам отишла до сада обележила сам првим местом.

Ко је најзаслужнији за твоје успехе?

- Сматрам да су мој труд, рад и воља главни чиниоци мојих успеха, али одмах затим су тренери, клуб, породица и драге особе. Наравно, ми који се бавимо овим спортом највише дугујемо тренерима Золтану Папштију и Марку Вељковићу,

који су нас пре свега научили да будемо људи, да не одуштајемо лако кроз живот, да се контролишемо у одређеним ситуацијама, и наравно када паднемо да устанемо још јачи.

Како се осећаш када улазиш у борбу?

- Када улазим у борбу, углавном ми мисли лете, имам малу, али позитивну трему, и налет адреналина. У борби је ситуација скроз другачија, јер након мало искуства схватите да је то ваших пет минута када радите нешто што вас испуњава. Што се тиче изласка, све зависи од тога да ли сте победили или изгубили, али у оба случаја су осећања тотално измешана. На такмичење одлазим искључиво са намером да дам свој максимум и будем што боља.

Да ли је јака конкуренција у овом спорту?

- С обзиром на то да овај спорт у Србији и не тренира баш много девојчица, не могу да се жалим на конкуренцију, али ипак сваки противник је добар и представља нови

изазов. Овај спорт заслужује да се много више пажње обрати на њега и да се, ако ништа друго, уврсти у школске спортове.

Каквим резултатима може да се похвали твој клуб?

- Изузетно смо добри у овоме, на Првенству је од 21 такмичара нас 20 узело медаље, и то није први пут да се покажемо у таквом светлу, јер имамо доста такмичења иза себе у које се убрајају и нека већа, изван Србије.

Да ли видиш себе и у будућности у овом спорту?

- Могу рећи да ми је овај спорт постао свакодневица, и да имам планове да стигнем до црног појаса, и наравно да одем на нека већа, квалитетнија такмичења.

**Мина Пауновић 2/7
Александра Савић 2/7
Исидора Ђорђевић 2/7
Гимназија Смедерев**

БОГОСАВ ЂУРЂАНОВИЋ ЈЕ НАЈБОЉИ ПРОФЕСОР ФИЗИЧКЕ КУЛТУРЕ У КЛАДОВУ

ПОНОСНИ НА РАЗРЕДНОГ

Слушам одрасле како са сетом причају о својим школским данима, како се присећају својих наставника и разредних старешина. Сигуран сам да кад одрастем да ћу се и ја присећати свог разредног, који је, поред моје породице, други одрасли по важности у мом животу. Зна све наше тајне, страхове, помаже нам да пребродимо сваки тежак тренутак у нашим животима. Поносан је на сваки наш успех. Ово је тренутак када и ми њему можемо да поручимо и покажемо колико нам значи.

Сваке године, општина Кладово проглашава најбољег спортисту и физкултурног радника, који је најзаслужнији за афирмацију спорта код деце. Ове године то ласкаво при-

такмичењима из атлетике. Са великим бројем ученика смо направили селекцију и тако учествујемо на такмичењима.

Како бирате спортисте за атлетска такмичења?

- Спортисти се сами откривају тако што на часовима радимо доста атлетику и ту можемо да видимо за шта су ученици заинтересовани највише, онда направимо школско такмичење и уједно селекујемо ученике.

Шта је потребно да поставимо младе да се баве спортом?

- Нажалост, деца су усмерена на технологију и све је мање оних који желе да се баве спортом. А децу треба да аминирамо од малих ногу да се баве атлетиком, јер је, како кажу

знање понео је мој разредни старешина Богосав Ђурђановић Тића.

- Ово је награда за професора, који је постигао најбоље резултате у свим спортским такмичењима. Признања увек пријају. Драго ми је да је општина Кладово препознала наш труд и рад. Протекле године остварили само сјајне резултате у атлетици, што је свакако велики успех с обзиром да Кладово нема атлетски клуб и да смо доста времена посветили деци. То је подстрек за даљи рад мојих колега и ученика који тек долазе.

У којим спортовима се наша школа истиче?

- Највише је протеклих година истакнутих спортиста било управо на

„краљица спортова“, односно база свих спортова.

Зашто је важан школски спорт и шта недостаје да би био још бољи?

- Због напретка технике, деца проведу највише времена за компјутером, телефоном, таблетом и осталим електронским уређајима. То може да доведе до деформитета код деце као што су: сколиоза, кифоза... Данас је битно да се свако дете бави било којим спортом због њиховог развоја. Наравно, потребно је да се цело наше друштво више анимира и да се школама помогне у набављању средстава за физичко васпитање.

Стефан Богдановић 8/2 ОШ „Вук Караџић“ Кладово

СТЕФАНОВА ПРИЧА

Као и сва деца и ја сам се проналазио у разним спортовима. Најдоследнији сам био у игрању фудбала, пошто је жеља сваког дечака да буде квалитетан фудбалер. После 5 година тренирања фудбала, схватио сам да никада нећу бити то што маштам. Зато сам пре две године одлучио да променим спорт. Дуго сам размишљао шта бих тренирао. Онда сам чуо за стонотениски клуб и одлучио да посетим један тренинг. Била је то љубав на први поглед! Тако сам постао стонотенисер, и то не онај осредњи, него један од бољих.

Као што сам рекао, већ две године напорно радим на својој репутацији стонотенисера. Мој клуб се тренутно налази у Квалитетној лиги Југ/ Исток. После првенства, које се одиграло у Бору 24.03.2018. године, све смо ближи Другој лиги Србије. На овом првенству смо показали да заслужујемо треће место у нашој лиги, јер смо победили СТК „Јосип Колумбо“ из Ниша са 4:0.

Стефан Богдановић 8-2 ОШ „Вук Караџић“ Кладово

ПОЧЕЛА ЈУНИОРСКА НБА ЛИГА
ЗА УЧЕНИКЕ ОСНОВНИХ ШКОЛА

НАПРЕД ЈУТА

Драфт у СЦ „Раковица”

Јуниорска НБА лига Србије је организована по формату НБА лиге и укључује драфт, регуларни део, плеј -оф и фајнал фор. То је такмичење за ученике петих разреда и млађе, узраста од десет до 12 година. Лига је састављена од 30 екипа из 30 основних школа у Србији, а свака школа представља једну НБА екипу и носи опрему те екипе.

Сређином марта одржан је драфт Јуниор НБА лиге. То се догодило у спортском центру Раковица. Драфт је био подељен по дивизијама. Наша школа

нашла се у Северозападној дивизији заједно са школама „Свети Сава”, „Павле Савић”, „Ђирило и Методије” и „Иван Горан Ковачић”. Кошаркаши Маслеше на такмичењу ће представљати екипу - Јута Џез, чије седиште је у граду Солт Лејк Сити. Капитен екипе, ученик петог разреда Лазар Николић, преузео је НБА лопту и тиме званично увео школу у такмичење. Професор физичког васпитања Марко Зечевић, који већ више година учествује у овом пројекту задовољан је жребом и

Кошаркаши школе „Веселин Маслеша”

очекује добар пласман наших кошаркаша. „Надам се ће наша Јута играти као што је права екипа Јута на челу са Питом Маравићем, играчем чији су преци у Америку дошли из Србије, а који су играли и побеђивали у НБА лиги” рекао је на крају наш професор Марко.

У првој утакмици, наша школа биће гост основне школе „Павле Савић” у Миријеву.

**Божидар Димитријевић 8/3
ОШ „Веселин Маслеша”**

ШКОЛСКИ ТЕРЕН ЈЕ НАЈВЕЋА ИНСПИРАЦИЈА ЗА ЗАЉУБЉЕНИКЕ У НАРАНЏАСТУ ЛОПТУ

У НАНИ СЕ ИГРА НАЈБОЉИ БАСКЕТ

Посебно сам уживала у припремама за причу о баскету. Осми разред сам, школа нам је на периферији Крагујевца, па немамо често прилику да будемо на градским спортским теренима, игралиштима. Наш школски терен место је свакодневног окупљања и дружења. Чим нам временске прилике дозвољавају, окупимо се сви. Једни играју баскет, други чекају свој ред, а остали навијају. Сви уживају!

Иако смо прилично високе, ми девојчице не можемо играти против дечака. Ипак су они снажнији, спретнији, борбенији, посвећенији. Измешамо некада екипе, пусте нас они да дамо неки кош, али много динамичније играју док смо ми у публици.

Ако се неко љути дисквалификујемо га до сутрашњег дана. Сви су, бар једанпут, били искључени из игре. Али, то нас је све научило спортском духу и више нема расправа, пребацивања, доказивања.

**Милица Божовић
ОШ „Наталија Нана Недељковић”,
Крагујевац**

#АТЛЕТЕ

У ЋУПРИЈИ СЕ СВАКОДНЕВНО РАЂАЈУ НОВЕ АТЛЕТСКЕ ЗВЕЗДЕ

СПОРТСКО ПРОЛЕЋЕ

Пролеће је поранило ове године. Доне-ли су нам га наши млади атлетичари „разнобојним“ медаљама са Белог кроса и златом са Првенства Србије за старије пионире. На Белом кросу атлетичари ОАК из Ћуприје освојили су: злато Ђорђе Миладиновић, сребро Алекса Томић и бронзу Алекса Милановић.

Саговорници ћака репортера били су Алекса Милановић и Ђорђе Миладиновић. Њихова имена су већ позната у нашем граду по запаженим спортским резултатима. Овог пута су нас обрадовали новим медаљама и најавили весело спортско пролеће. Недавно им се придружио још један клупски друг. На првенству Србије за старије пионире ученик Алекса Томић постао је државни првак на 2000м у дворани.

Ови момци, сада већ средњошколци (Томић будући средњошколац), у спорту су више од осам година. Узор им је тренер Драган Здравковић, познати шампион старе Југе. Не би се определили ни за један други спорт осим атлетике. Поносни су на своје личне рекорде и себи желе ове године још боље резултате.

„Атлетски клуб Морава поноси се свим својим члановима“, истакла је тренер Снежана Јовановић. „Наша очекивања су да у наредном периоду постигнемо још боље резултате. Приоритети су нам норме потребне за Европско првенство младих у Мађарској који ће се одржати у јулу и Олимпијске игре младих за млађе јуниоре у октобру.“

Ћуприја се нада да ће овај популарни спорт још више напредовати након изградње дуго очекиване атлетске дворане. Како сазнајемо од наше саговорнице, са изградњом ће запо-

чети ове године. Ето зашто је Ћуприја одувек била град успешних атлетичара. Поносни смо на ове младе људе и њихове тренере.

У нашем граду атлетских легенди рађају се нове наде и на школским такмичењима, јер ни где се не трчи тако као пред друговима из своје школе и за своју школу. Ближи се почетак распуста, те школски спорт приводи полако крају свој такмичарски програм. Придржавајући се тог календара Ћуприја је организовала Општинско такмичење из атлетике.

Општинско такмичење из атлетике одржано је 12. априла на стадиону „Морава“. Наступило је више од 100 учесника средњих и основних школа. Учествовала су деца од првог разреда основне до четвртог разреда средње школе. На овом такмичењу деца су дала све од себе како би освојила што виши пласман. Било је ту и суза, а и смеха...

Такмичили су се у следећим дисциплинама: трчање, скок у даљ, скок у вис, бацање кугле и бацање вортекса. Професори физичког истичу да је најважније да у ван наставним активностима ангажују што већи број деце како би схватила да могу да се баве и нечим другим осим мобилним телефонима и игрицама.

Сви су задовољни резултатима и такмичари, и професори. Наша школа је остварила одличне резултате: прво место женска екипа и више појединачних пласмана и успеха.

Све честитке такмичарима и желимо им много среће на даљим такмичењима!

Ања Ничић 8/1
Силвија Живковић 8/1
Анастасија Стевановић 7/3
ОШ „Ђура Јакшић“ Ћуприја

ВОЂА НОВИНАРСКЕ СЕКЦИЈЕ ИЗ КРАГУЈЕВЦА
ЈЕ И ОМИЉЕНА НАСТАВНИЦА У ШКОЛИ
„ДРАГИША ЛУКОВИЋ ШПАНАЦ”

ШЕШИР ПРОФЕСОРКЕ БОЈАНЕ ТУБИЋ

Свака школа има неког наставника који се воли и дуго памти. Ми имамо ту част да нам српски предаје наставница, Бојана Тубић која је, због својих позитивних особина, добила плакету „Шешир професора Косте Вујића”. Зашто баш она? Зато што нас воли, има мисао за хумор и увек је добро расположена. Труд се да нас научи свему, а ми њој узвратимо тако што учимо. Све нас подржава и за свакога одвоји времена. Ми смо поразговарали са њом, поводом награде коју је добила.

За почетак ми реците, одакле вам толики ентузијазам у раду са децом и шта је то што вас највише покреће?

Драга Анђела, покреће ме све што је лепо на овом свету, а најлепше од свега су деца којима сам посветила читав свој живот.

Шта мислите, због чега сте омиљени међу ученицима?

Знам да ме ученици воле чак и кад их терам да напорно уче. На својим часовима увек нађем времена за шалу кад је најтеже. Строго поштујем договоре и испуњавам обећања. Трудим се да сваком ученику посветим довољно пажње, да га слушам. Немам другарски однос са ученицима, али негијем пријатељски однос са њима

Одакле љубав према новинарству, с обзиром да сте ментор у пројекту Ђак репортер?

И ја сам се питала, откуд ја у спортском новинарству. Посебно ме је спотикало моје недовољно познавање најважније споредне ствари на свету, тј. фудбала. Схватила сам то као изазов и обећала својим репортерима да ћу до Светског првенства у Русији научити како се зову сви велики играчи. Наш тим има жељу да оде на Светско првенство у Москву и преноси марка једну утакмицу репрезентације Србије са лица места. Оног тренутка када се наша репрезентација пласирала, добила сам поруку од Јоце из 8/2. Написао ми је -Наставнице, ми идемо у Москву! Можда нам се жеља и оствари.

Како сте успели да заинтересујете ученике да се баве новинарством у ери савремених технологија?

Није било тешко. Чим се појавимо са микрофоном у холу школе, сви јуре за нама. Новинарство

Имамо моћну новинарску секцију

је јако битно у људским животима. Деца то знају! Имам одличан тим креативних и одговорних колега који са мном раде на пројекту Ђак репортер: Јелену Ракић, наставницу енглеског језика, Катицу Максимовић, учитељицу, Немању Лекића, наставника ликовне културе и наставнике физичког васпитања Снежану Костић и Драгана Ђорђевића. Наша секција броји преко двадесет чланова. Моћни смо!

Како проводите слободно време? Имате ли неки хоби?

Слободно време проводим са својом породицом у шетњи по Шумарицама, а сваки тренутак мира користим да се посветим читању неке нове књиге.

Колико су вам битне награде? Како сте се осећали када сте добили награду „Шешир професора Косте Вујића”?

Шешир професора Косте Вујића ми много значи. На ово признање ћу бити поносна до краја свог живота јер је то искрени дар мојих ученика. Захвалила бих Петру Стефановићу из Школе мира који је идејни творац овог пројекта. Просветни радници заслужују да им се врати достојанство које су временом, чини ми се, изгубили. Ми радимо најлепши посао на свету.

Шта бисте, као наставник са највише позитивних особина, поручили ученицима?

Цитираћу нашег великог писца Иву Андрића: „Живот нам враћа само оно што ми другима дајемо”. Својим поступцима говоримо какви смо људи заиста. Сваки тренутак треба да искористимо за нешто лепо! Ухвати дан!

**Анђела Живковић 5/2,
ОШ „Драгиша Луковић Шпанац”, Крагујевац**

Наставница Бојана у разговору са ђаком репортером

Нишка гимназија на сајму професионалне оријентације

Сајам професионалне оријентације одржан је 21. марта у основној школи „Иво Андрић“ у Нишу. Циљ ове манифестације је упознавање ученика осмог разреда са образовним профилима и омогућавање одабира будућег занимања. На захтев наших другара ђаци репортери су истраживали да ли ће у некој од нишких

гимназија бити формирано спортско одељење. Истражујући, сазнале смо да је спортско одељење формирано школске 2004/2005. године у нишкој Гимназији „9. мај“, а ученици осмог разреда имаће могућност да се одреде за њега и ове године.

Наставни план и програм одељења не разликује се од других одељења

гимназије „9. мај“ и омогућава младим спортистима остваривање врхунских резултата и проходност при упису на Факултет физичке културе. Наши другари из Гимназије „9. мај“ похвалили су се успехом прослављеног ватерполисте Саве Ранђеловића, бившег ученика, и Лазара Миловановића, ученика школе. Надамо се

да ће наши другари посетити Гимназију „9. мај“ и одредити се за спортско одељење. Драги осмаци, желимо вам пуно успеха на предстојећем пријемном испиту!

**Марија Стојановић
Маша Митић
Петра Станојевић
ОШ „Иво Андрић“, Ниш**

Општинско такмичење у малом фудбалу у Крагујевцу

На општинском такмичењу основних школа у малом фудбалу учествовало је 20 школа, које су биле подељене у четири групе са по пет екипа. У групи у којој смо се ми такмичили, поред наше школе - „Наталија Нана Недељковић“, биле су и основне школе „Ђура Јакшић“, „Светозар Марковић“, „Вук Караџић“ и „Свети Сава“.

Светозара смо победили са 2:0, Ђуру са 3:1, екипа Светог Саве савладала нас је са 3:1, док смо са Вуком играли нерешено. За пролаз нам је недостајао само један поен. Из наше

групе даље иду Вук и Свети Сава. Браво за њих!

Нисмо могли да бодримо наше фудбалере, пошто је крагујевачка Хала „Коле“ била затворена за гледаоце. Али, дозволили су нам да направимо пар фотографија, пошто смо били упорни и врло љубазни. Хвала им на томе!

**Анђела Ђирковић
Анђела Вукосављевић
ОШ „Наталија Нана Недељковић“,
Крагујевац**

Шарено пролеће

Крајем марта у нашој школи организована је традиционална хуманитарна манифестација Ускршњи базар. Реч је о продаји инспирисаној нашим великим празником Ускрсом. Ученици и наставници, уз помоћ родитеља, потрудили су се да и ове године покажу сву своју креативност. Шарена јаја, корпице, венчићи, зеке, украси, подметачи, слике и много тога другог - све направљено деčјом руком и од срца. Никад није шаренија главна улица испред наше школе него за базарни дан. Сав новац сакупљен је на осно-

ву добровољних прилога и намењен је у хуманитарне сврхе. Ове године помоћи ће у лечењу деце оболеле од најтежих малигних болести. Неколико дана пре тога још једна школа придружила се хуманитарној акцији, а то су наши старији другари из Гимназије природбом „Славимо живот“. Ширимо љубав, подстичемо људе и институције да буду хумани и помогну оболелој деци широм Србије. То је порука са овог нашег Ускршњег базара.

**Доротеја Арсић 7/3
Нева Лазић 7/3
ОШ „Ђура Јакшић“
Ђуприја**

Ускршњи вашар

У ОШ „Наталија Нана Недељковић“ 28. марта традиционално је одржан Васкршњи вашар. Наставници и учитељи су се потрудили да најмлађим ученицима приближе значај културног православног наслеђа. Ваци нижих разреда су тим поводом правили васкршње украсе, корпице, зеке, разне цртеже са мотивима празничних симбола. На тај начин су развијали своју машту и креативне способности. Презентацији ученичких радова присуствовали су родитељи, чији је задатак био да буду морална помоћ и подршка деци. Ученици су са великим одушевљењем стварали и излагали своје радове, а родитељи су у истима уживали.

**Анђелина Илић
ОШ „Наталија Нана Недељковић“ Крагујевац**

ФОТО ПРИЧА

Школска такмичења

Ђаци су и у овој школској години потпуно спремни дочекали сезону школских Државних првенстава (слика 1). Стали су на супрот ривала (слика 2) и прескакали препреку, по препреку (слика 3). Бодрили су их другари из школе (слика 4), али успех је немогућ без снажне подршке наставника, вође секције (слика 5). За велики труд најбољи су награђени пехарима и медаљама (слике 6, 7)

